BUTTONARIUM
OGÓLNOPOLSKA
@ KOLEKCJA GUZIKÓW

www.buttonarium.eu

Karta katalogowa guzika btrm003518

Dane szczegółowe

Właściciel:	**helmut68**
Kraj:	**Rosja Carska**
Okres historyczny:	**brak danych**
Znaleziono:	**b.d.**
Materiał awersu:	**mosiądz**
Materiał rewersu:	**g.jednorodny**
Wykończenie:	**srebrzony**
Sygnowanie:	**KOPIEJKIN = КОПЬИКИНЪ**
Wytwórca:	**KOPIEJKIN = КОПЬИКИНЪ (Санкт-Петербург)**
Średnica:	**22.0 mm**
Typ uszka:	**drut**
Rant:	**●---**
Profil:	**(- jednowarstwowy, wypukły**

Występujące elementy

- granat

Przeznaczenie

- wojskowy

Ostatnia aktualizacja: **2017-07-05 20:48**

Opis guzika btrm003518

Rosyjski guzik wojskowy wzór 1857
© *buttonarium.eu*

Awers przedstawia gorejący granat, brak wypukłego rantu na obrzeżu guzika.

Rewers sygnowany: Коппикинъ S PETERSB. (nie jest podana cała nazwa miasta tak jak w większości tego typu guzików).

Przeznaczenie i datowanie
Guziki z gorejącym granatem zostały wprowadzone 26 grudnia 1829 roku dla żołnierzy wszystkich stopni (również oficerów) pułków żandarmerii (Жандармский полк) oraz dywizjonów żandarmerii (Жандармский дивизион) Korpusu Żandarmerii (Корпус жандармов) Imperium Rosyjskiego. Dnia 21 marca 1846 roku nowo utworzony Fiński batalion piechoty (Финский Стрелковый батальон) otrzymał zgodę na noszenie tego typu guzików. Od dnia 11 października 1854 roku lekarze wojskowi mogli nosić na swoich mundurach tego typu guziki. W 1857 roku weszły do użytku guziki o nieco innej budowie, a mianowicie z uszkiem wykonanym z drutu, a nie jak dotychczas z płaskownika.

Ciekawostka
Od dnia 16 grudnia 1829 roku wszystkim żołnierzom i oficerom pułków liniowych zezwolono nosić na mundurach guziki z gorejącym granatem oraz z numerem pułku. Ponadto od 26 grudnia 1829 roku żołnierze i oficerowie z pułków grenadierów (Гренадерский полк) również pozwolono na noszenie guzików z gorejącym granatem oraz z numerem pułku. W 1862 roku wycofano z użytku guziki z gorejącym granatem i numerem pułku i zastąpiono je guzikami z samym gorejącym granatem, które obowiązywały aż do upadku caratu, czyli do Rewolucji Październikowej z roku 1917. Po dojściu do władzy Bolszewików wprowadzono nową symbolikę opartą na pięcioramiennej gwieździe oraz na skrzyżowanych sierpie i młocie.

Źródła
- Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska
- Podobne guziki na stronie Исторические пуговицы
- Wikipedia.pl - Armia Imperium Rosyjskiego
- Wikipedia.pl - Organizacja pułków Imperium Rosyjskiego
- Wikipedia.ru - Отдельный корпус жандармов
- Wikipedia.ru - Жандармерия (Россия)

Wytwórca: KOPIEJKIN = КОПЬИКИНЪ (Санкт-Петербург)

Rodzina **Kopiejkinów** pochodzi z małej wioski Panino (Панино) - gmina Chopylewska (Хопылевская волость), w okolicy obecnego miasta Tutajew (Тутаев, kiedyś Романов-Борисоглебск), siedziby odpowiednika powiatu Romanowo-Borysoglebskiego (Романово-Борисоглебского уезд), w Obwodzie Jarosławskim (Ярославская область). Miejsce gdzie była wspomniana wioska leży ok. 260 km na północno-północny wschód (NNE) od Moskwy i ok. 1350 km na północny wschód (NE) od Warszawy.

W 1840 roku Iwan Kopiejkin syn Ignacego (Иван Игнатьевич Копѣйкинъ/Копейкинъ) otworzył w Sankt Petersburgu rodzinną fabrykę guzików.

W 1858 roku odłączyli się od niego młodsi bracia: Maksym (Максим - 1818-????), Konstanty (Константин), Mikołaj (Николай) i Auksenty (Аксентий/Авксентий - 1822-1912). Powiodło się tylko dwóm braciom: Auksentemu i Maksymowi.

W 1860 roku Auksenty rozpoczął produkcję guzików na ulicy Ligowskiej 30 (Лиговская улица д.30)[1]. W 1872 roku Auksenty stał się członkiem międzynarodowego stowarzyszenia (gildii/cechu) kupców (Гильдия). W 1886 roku wyprodukował guzików za 45 tys rubli i zatrudniał 58 osób[1]. W 1903 roku Auksenty opublikował ogłoszenie w spisie kupieckich i handlowo-przemysłowych przedsiębiorstw Sankt Petersburga (200-lecie stolicy), jako: Wojskowo-oficerska fabryka guzików oraz wytłaczanych produktów metalowych mieszcząca się na ulicy Ligowskiej 42 (Лиговская улица д.42), dom własny[2]. Po śmierci Auksentego w 1912 roku produkcją guzków zajęła się wdowa po nim Eudoksja, córka Wasyla, (Евдокия Васильевна) wraz z zięciem Sergiuszem, synem Michała, Katiuszkinem (Сергей Михайлович Катюшин).

Fabryka guzików Maksyma powstała również w 1860 roku i znajdowała się na ulicy Głazowa 10 (Глазова улица д.10)[1]. W 1886 roku wyprodukował guzików za 15 tys rubli i zatrudniał 28 osób[1].

Ciekawostka
Litera Ѣ została usunięta z języka rosyjskiego latem 1917 roku na mocy dekretu Bolszewickiego Rządu Tymczasowego. Fonetycznie odpowiada polskim literom: e lub ie - w zależności od sytuacji.

Ciekawostka
W Buttonarium jest guzik wyprodukowany przez któregoś z Kopiejkinów gdzie w sygnaturze pojawia się napis: НАСЛ СТА. Prawdopodobnie chodzi tutaj o wyraz: наследства (наследство), które oznacza: dziedzictwo, spuściznę. Może guzik powstał w czasie gdy umarł dotychczasowy właściciel fabryki, a jego następca chciał podkreślić, że jakaś partia guzików została wyprodukowana już przez nowego właściciela. Nasuwa się pytanie, jeśli to prawda, to dlaczego nie wstawił tam po prostu swojego imienia?

Źródła

[1]Указатель фабрик и заводов Европейской России и Царства Польского, СПб 1887

[2]Санкт-петербургское купечество и торгово-промышленные предприятия города к 200-летнему юбилею столицы, СПб 1903

Wikipedia.ru - Панино (Тутаевский район)

www.pugoviza.ru - КОПЕЙКИНЫ

www.yar-genealogy.ru - Фамилии Ярославской губернии, Р.-Борисоглебский уезд, Хопылевская волость, деревня Панино

Przy opracowaniu opisu wykorzystano informacje od użytkowników oraz wnioski z analizy guzików w Buttonarium.
Jeśli chciałbyś coś dodać do tego opisu, to napisz poniżej komentarz. ***Nie zapomnij podać źródeł tych informacji.***

Ostatnia aktualizacja: **2017-11-17 14:46**

Plik wygenerowano ze strony www.buttonarium.eu 2026.11.23